

[Olufson.]

skaffe Jord til rimelige Priser og afstaa denne Jord til Husmændene paa saadanne Betingelser, at de kan blive ved den.

Hele dette mægtige sociale Onde, som Arbejdsløsheden er, er, som sagt, medvirkende til, at vi nu fremkommer med vort Forslag, det Forslag, som blev vedtaget i 1926. Men en anden Grund er ogsaa den, at lidt efter lidt er det ved at ebbe ud med den offentlige Jord. Saa vidt jeg ved, er der ikke mere end 1 400—1 500 ha Lensjord tilbage, det vil sige en ca. 200 Husmandsbrug. Ogsaa Præstegaardene er omtrent udstykkede. Jeg maa maaske indskyde den Bemærkning, at i mange Tilfælde blev Præstegaardsudstyknngen en ren Parodi, fordi Venstre, der havde Fler-tallet ude i Menighedsraadene, hindrede denne Udstykning, og man ser, at der efter Udstykningen er 5—6—7 Tdr. Hartkorn tilbage til Præstegaardene. Præstegaardsloven gav ikke nær det, man havde ventet, og dette har da ogsaa været medvirkende til, at der ikke er oprettet saa mange Husmandsbrug, som der burde have været.

Efterhaanden som denne offentlige Jord forsvinder, bliver det jo mere og mere paa-krævet, at man forcerer Udstykningen paa anden Maade. Her har vi da den gamle Husmandslov og de Midler, der er til Raadighed i Henhold til denne. De er, som jeg har sagt, ikke blevet brugt i det sidste Aar og vil heller ikke i Aar paa langt nær blive brugt. Men vi mener ikke, at den Form for Udstykning, der omhandles i denne Lov, er heldig; det viser sig, at de, det i Øjeblikket kniber for, netop er dem, der har maattet købe deres Jord i det frie Marked, dem, der har maattet etablere sig under den gamle Husmandslov og har været underkastet Højkonjunktursens Svingninger i langt højere Grad end andre. Det er dem, det i Øjeblikket kniber for. Vi ønsker derfor at gaa den anden Vej: søge at faa Jorden ind som offentlig Jord og derefter udstykke den som saadan, mod at Husmændene svarer af Jordværdien.

Der er en Ting, som gør, at vi netop kan komme den Vej nu, og det er det, at Jordfondens Midler nu for hvert Aar øges. Ganske vist ikke i saa stærk en Grad, som vi kunde ønske det, fordi den Omstændighed, at der er blevet ydet rentefri Laan til en stor Del af Byggeriet, bevirker, at Rentebeløbet ikke er saa stort, som det kunde have været. Men alligevel øges Jordfonden. Den er nu oppe paa ca. 100 Millioner rundt regnet, og hvert Aar kommer der

ind til Jordfonden Jordrente og Renter og Afdrag af Byggelaan. Disse Renter og Afdrag kan da gaa ud igen, og derigennem kan der fremskaffes nye Husmandsbrug. Vi fra vor Side mener, at man ved Hjælp af denne Jordfond med Tiden — det vil maaske gaa langsomt i Begyndelsen — vil være i Stand til at faa den danske Jord ind som det danske Samfunds Ejendom. Vi har nu kun faa Millioner Kroner at raade over om Aaret, og de maa nødvendigvis suppleres med store Bevillinger paa det almindelige Bevillingsregnskab. Men lidt efter lidt, efterhaanden som Jordfondens Midler øges, kan disse Bevillinger blive mindre og mindre, og den Tid er ikke saa fjern, da Jordfonden alene vil være i Stand til at varetage den Opgave at udstykke den danske Jord til alle dem, som ønsker at komme i Besiddelse af den.

Men efterhaanden som Tiden gaar, vil det blive nødvendigt at søge at løse andre Opgaver. Efterhaanden som Jordfondens Midler øges, maa man ogsaa gaa andre Veje. I § 1 i vort Forslag har vi peget paa den Bevægelse, der har til Formaal at fremme Parcelbyggeriet og Oprettelsen af Kolonihaver og Haveboliger. Den Vej mener vi, man ogsaa bør gaa. Man maa af Fondens Midler lidt efter lidt, efterhaanden som den øges, søge at fremme denne Bevægelse, der har en uhyre Betydning for Arbejderne i Byerne.

I øvrigt behøver jeg ikke at komme meget ind paa de almindelige Bestemmelser i Lovforslagene. De er jo kendt, de har været diskuteret i 1926, og Forslagene blev den Gang vedtaget her og oversendt til Lands-tinget. Vi har fremsat dem igen for at skabe Betingelser for, at de Mennesker, som Lovgivningsmagten i 1899 begyndte at lovgive for, Landarbejderne og de med dem lige-stillede, kan komme i Besiddelse af den danske Jord. Vi ønsker at benytte et af de mest virksomme Midler, vi har i Øjeblikket, til at begrænse Arbejdsløsheden, dette frygtelige sociale Onde. For at gøre dette er det, vi har fremsat disse Lovforslag. Jeg haaber, at det høje Ting vil tage dem under velvillig og hurtig Behandling.

Ordføreren for de under Nr. 5 og 6 paa Dagsordenen opførte Lovforslag (Niels Frederiksen): Ved de to Lovforslag, som vi paa det radikale Venstres Vegne har fremsat i dette høje Ting, har vi tilstræbt at skabe Mulighed for, at Udstykningen og Bebyggelsen Landet over kan faa en Støtte gennem Lovgivningen, der kan medføre, at der